

USNESENÍ

Krajský soud v Plzni rozhodl soudcem Mgr. Janem Šmakalem ve věci

žalobce: **S. D.**
zastoupený advokátem Mgr. Umarem Switatem,
sídlem Dědinova 2011/19, Praha,
proti
žalovanému: **Ministerstvo vnitra,**
sídlem Nad Štolou 936/3, Praha,

v řízení o žalobě proti rozhodnutí žalovaného č. j. MV-31645-3/OAM-2024 ze dne 20. 2. 2024, o návrhu žalobce na přiznání odkladného účinku žalobě,

takto:

Návrh na přiznání odkladného účinku žalobě se zamítá.

Odůvodnění:

- Žalovaný rozhodnutím č. j. MV-31645-3/OAM-2024 ze dne 20. 2. 2024 zastavil řízení o žádosti žalobce o mezinárodní ochranu podle § 11a odst. 3 zákona o azylu. Žalobce podal opakovanou (již čtvrtou) žádost o udělení mezinárodní ochrany, přičemž žalovaný dospěl k závěru, že žalobce neuvedl žádné nové skutečnosti či podstatnou změnu okolností, na jejichž základě by bylo možné se domnívat, že by mohl být vystaven pronásledování, že mu hrozí vážná újma nebo že již splňuje důvody pro udělení azylu nebo doplňkové ochrany za účelem sloučení rodiny. Zároveň ani žalovaný žádné takové skutečnosti či podstatnou změnu okolností neshledal.
- Žalobce proti tomuto rozhodnutí brojil žalobou, kterou spojil s návrhem na přiznání odkladného účinku žalobě. V případě nevyhovění jeho návrhu, mu hrozí újma spočívající v nebezpečí porušení jeho základních práv, zejména práva na svobodu pohybu ve smyslu čl. 14 odst. 1 a 5 Listiny základních práv a svobod. K zásahu do práva na svobodu může dojít pouze za splnění zákonných podmínek. Žalobce je ovšem zranitelnou osobou a napadené rozhodnutí nemá oporu ve spisu. Žalobce byl rovněž toho názoru, že přiznání odkladného účinku nebude v rozporu s důležitým veřejným zájmem, neboť žije v České republice spořádaným rodinným životem a nedopouští se protiprávního jednání.
- Důvod pro přiznání odkladného účinku žalobce uvedl jeden: hrozící újma spočívající v nebezpečí porušení jeho základních práv, zejména práva na svobodu pohybu, neboť se považoval za zranitelnou osobu.
- Při rozhodování o návrhu na přiznání odkladného účinku žalobě soud nerozhoduje tak, že by předjímal rozhodnutí ve věci samé, ale zjišťuje existenci zákonných podmínek pro Shodu s prvopisem potvrzuje: L. K.

přiznání odkladného účinku žalobě uvedených v § 73 odst. 2 soudního řádu správního (dále jen „s. ř. s.“). Zákon stanoví dvě podmínky, které musí být současně splněny k tomu, aby bylo možné přiznat žalobě odkladný účinek: (1) výkon nebo jiné právní následky rozhodnutí by znamenaly pro žalobce nepoměrně větší újmu, než jaká přiznáním odkladného účinku může vzniknout jiným osobám; (2) přiznání odkladného účinku nebude v rozporu s důležitým veřejným zájmem.

5. Bylo na žalobci, aby tvrdil a osvědčil naplnění první z podmínek pro přiznání odkladného účinku žalobě, tj. že by výkon nebo právní následky rozhodnutí pro něho znamenaly nepoměrně větší újmu, než jaká přiznáním odkladného účinku může vzniknout jiným osobám. Závisí na žalobci, zda upřesní, v čem má újma spočívat, a aby takto tvrzené skutečnosti patřičně doložil. Rozpor přiznání odkladného účinku s veřejným zájmem, popř. i újmu, jež by měla vzniknout jiným osobám, má tvrdit a osvědčovat žalovaný (srov. usnesení KS v Praze č. j. 45 A 4/2013-29 ze dne 6. 2. 2013, č. 2852/2013 Sb. NSS). Jen tehdy může soud posoudit, vznikne-li neprodleným výkonem nebo jinými právními následky správního rozhodnutí žalobci nepoměrně větší újma, resp. těžko nahraditelná či kompenzovatelná újma.
6. Žalobce uvedl, že mu hrozí újma spočívající v nebezpečí porušení jeho základních práv – zejména práva na svobodu pohybu, neboť je zranitelnou osobou. Zároveň napadené rozhodnutí dle něho nemá oporu ve správním spisu.
7. Důsledkem napadeného rozhodnutí bylo řízení o žádosti žalobce zastaveno, neboť žalobce neměl uvést žádné nové skutečnosti či podstatnou změnu okolností, na jejichž základě by bylo možné se domnívat, že by mohl být vystaven pronásledování, že mu hrozí vážná újma nebo že již splňuje důvody pro udělení azylu nebo doplňkové ochrany za účelem sloučení rodiny. Takové skutečnosti či okolnosti neměl shledat ani žalovaný. Zda byl postup žalovaného správný, bude soud posuzovat při rozhodování o věci samé. Tedy i to, zda má napadené rozhodnutí oporu ve správním spisu. Nicméně důsledkem napadeného rozhodnutí není žalobce nucen vycestovat, k čemuž zřejmě směřovala argumentace žalobce odkazem na čl. 14 odst 5 Listiny základních práv a svobod, který hovoří o vyhoštění cizince. Předmětem nynějšího řízení ovšem není správní vyhoštění žalobce.
8. Žalobce ničím neprokázal, že je zranitelnou osobou. Zároveň v souvislosti s tím, že žalobce není důsledkem napadeného rozhodnutí nucen vycestovat, neshledává soud v potenciální zranitelnosti žalobce nepoměrně větší újmu, která by mu mohla vzniknout. Žalobce neosvědčil, že by mu výkonem nebo právními následky napadeného rozhodnutí mohla vzniknout nepoměrně větší újma, než jaká může vzniknout jiným osobám.
9. K jinému rozhodnutí by soud mohl případně dospět, pokud by žalobce tvrdil *konkrétní důvody*, které jej nutí opustit území České republiky, jako například nemožnost žalobce zajistit si po dobu řízení o žalobě legální pobyt v jakékoliv formě. Tyto důvody musí být *osvědčeny důkazy*. Teprve poté by bylo možné uvažovat nad tím, že soud dočasně upraví poměry žalobce, ať již přiznáním odkladného účinku či vydáním předběžného opatření.
10. Z výše uvedených důvodů soud návrhu na přiznání odkladného účinku žalobě nevyhověl (§ 73 odst. 2 s. ř. s. *a contrario*). Učinil tak bez vyjádření žalovaného, neboť ani po jeho vyjádření by s ohledem na obsah návrhu žalobce nemohl rozhodnout jinak.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí není kasační stížnost přípustná [104 odst. 3 písm. c) s. ř. s.].

Plzeň 15. března 2024

Mgr. Jan Šmakal v.r.
soudce